

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Idy Hanzelovej a členiek JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky **E. R.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/106/2008-43 zo dňa 1. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 1. decembra 2008 č. k. 19Sd/106/2008-43 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 29. novembra 2007, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z dôvodu, že nezískala potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 a § 72 ods. 2 písm. f/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len ZSP).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že mal za preukázané, že navrhovateľka bola pôvodne uznaná za invalidnú od 6. novembra 2007 na základe 75%-nej miery poklesu schopnosti

vykonávať zárobkovú činnosť, avšak u navrhovateľky, ktorá ku dňu vzniku invalidity dovŕšila vek 46 rokov, je potrebných najmenej 5 rokov dôchodkového poistenia za posledných 10 rokov pred vznikom invalidity, pričom navrhovateľka získala len 3 roky a 57 dní a preto jej nebolo možné priznať invalidný dôchodok. Krajský súd uviedol, že pri preskúmaní zdravotného stavu navrhovateľky po podaní opravného prostriedku bol stanovený vznik invalidity na 22. február 2006, pričom za rozhodujúce zdravotné postihnutie posudkový lekár určil alimentárnu obezitu. Tento dátum vzniku invalidity potvrdil i posudkový lekár v odvolacom konaní s tým, že hlavnou príčinou nepriaznivého zdravotného stavu navrhovateľky a dôvodom jej kardiovaskulárnych, pľúcnych a pohybových komplikácií je malígna obezita s postihnutím bedrových kĺbov, kolien a dynamiky chôdze. Následne odporkyňa rozhodnutím zo dňa 25. apríla 2008 opätovne zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, pretože navrhovateľka nezískala potrebnú dobu dôchodkového poistenia, ale získala len 4 roky a 216 dní. Krajský súd uviedol, že z oboch rozhodnutí odporkyne vyplýva, že navrhovateľke nebolo hodnotené ako obdobie dôchodkového poistenia obdobie od roku 2001 až do uznania invalidity, pretože navrhovateľka bola od 1. januára 2001 nezamestnaná a evidovaná na úrade práce, čo stále trvá, v tomto období jej nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti a preto sa toto obdobie (od 1. januára 2001 do 22. februára 2006) nehodnotí pre dôchodkové účely ako doba zamestnania. Navrhovateľka je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, avšak poberanie takejto dávky nemožno hodnotiť ako dobu zamestnania. Krajský súd konštatoval, že navrhovateľka v konaní nepredložila žiadne listinné doklady, ktorými by vedela preukázať inú dobu zamestnania, ako vykazuje odporkyňa a rovnako tak nepredložil ani lekárske nálezy odôvodňujúce skoršie uznanie vzniku invalidity a dodal, že navrhovateľka sa naopak domáhala, aby bola uznaná za invalidnú od neskoršieho dátumu (od 1. augusta 2006), ako ju za invalidnú uznal posudkový lekár.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom poukázala na svoj zlý zdravotný stav, pre ktorý bola uznaná za invalidnú s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 75% a pre ktorý nemôže pracovať a žiadala priznať invalidný dôchodok.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s §10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie

prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné s poukazom na § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 219 ods. 2 OSP. Odvolací súd len konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov opravného prostriedku navrhovateľky, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové a právne závery sú vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová

